

**Szociológia és
Kommunikációtudomány
Doktori
Iskola**

TÉZISGYŰJTEMÉNY

Nagy Erzsébet Györgyi

A bizalmi vagyonkezelés participációs koncepciója
A jogviszony kommunikáció- és médiaelméleti elemzése

című Ph.D. értekezéséhez

Témavezetők:

Dr. Demeter Márton, PhD

egyetemi docens

Dr. habil. Sándor István, PhD, DSc, TEP

egyetemi docens

Budapest, 2020

Kommunikáció és Szociológiai Intézet

TÉZISGYŰJTEMÉNY

Nagy Erzsébet Györgyi

A bizalmi vagyonkezelés participációs koncepciója
A jogviszony kommunikáció- és médiaelméleti elemzése

című Ph.D. értekezéséhez

Témavezetők:

Dr. Demeter Márton, PhD

egyetemi docens

Dr. habil. Sándor István, PhD, DSc, TEP

egyetemi docens

Tartalomjegyzék

1. Kutatási előzmények és a téma indoklása	5
1.1. A jogintézmény kultúrtörténete	6
1.2. A bizalmi vagyonkezelés jogi- és közgazdaságtani értelmezése	7
1.3. A jogviszony kommunikációelméleti koncepciója	9
1.4. A bizalmi vagyonkezelés reprezentációja és médiaelméleti megközelítése.....	11
2. A felhasznált módszerek.....	13
2.1. A tartalomelemzés módszere	13
2.2. A kvantitatív jellegű kérdőív értelmezése.....	14
2.3. Szakértőkkel készült félig strukturált interjúk	15
3. Az értekezés eredményei	17
4. Főbb hivatkozások.....	21
4.1. Jogszabályi háttér.....	21
4.2. Nyomtatott forrásjegyzék.....	21
4.3. Online forrásjegyzék.....	23
5. A témakörrel kapcsolatos saját és társszerzős publikációk jegyzéke	24
5.1. Folyóirat.....	24
5.2. Online Folyóirat	24
5.3. Könyvfejezet.....	25
5.4. Konferenciakötet.....	25
5.5. Témában megtartott előadások	26

Ábrajegyzék

1. ábra. A bizalmi vagyonkezelési jogviszony	8
--	---

Előszó

A bizalmi vagyonkezelésről interdiszciplináris keretrendszerben, ám kiemelten jogi és gazdasági szempontból elkészítendő disszertációm megvalósítására a Budapesti Corvinus Egyetem hazánkban az egyik legmegfelelőbb, ha nem a legjobb színtér, hiszen az alma mater a magyar és nemzetközi elméleti közgazdaságtan, az innovatív üzleti ismeretek és a modern magyar társadalomtudományok egyik legfontosabb központja. Ebben az intézményben jelen kutatásommal kívánok hozzájárulni a bizalmi vagyonkezelési jogviszony történeti, jogi- és gazdaságtudományi diskurzusa alapján a magyarországi implementációjának, elterjedésének lehetőségeihez az elkészült értekezésemmel.

1. Kutatási előzmények és a téma indoklása

A kutatás témája a bizalmi vagyonkezelési jogviszony, amely Magyarországon 2014. március 15-én lépett hatályba az új Polgári Törvénykönyv VI. könyv XIII. fejezetében (310-330. §). A törvény komplex módon, egységben használja fel az angolszász továbbá a német joggyakorlat fejleményeit (B. Szabó et al. [2014] pp. 27-29), bizonyítható azonban a francia magánjog gondolkodásmódjának és jogrendszerének a hatása is (Vékás [2010] pp. 3-19.). Leginkább az angolszász trust elnevezésű intézményrendszerrel harmonizál ez a jogi konstrukció, amelynek elméleti illetőleg gyakorlati tartalma térben és időben szerteágazó, de olyan tulajdonságokat hordoz magában, amely elemzési keretként szolgálhat. Az intermodális jelleggel kimutatható továbbá igazolható, hogy a bizalmi vagyonkezelés több tudományt összekötő interdiszciplináris jogintézmény, amely kapcsolódik a jog- és közgazdaságtudományhoz, a kultúrtörténethez, az érintettek vonatkozásán a pszichológiához.

Disszertáció keretei között a jogviszony, mint az elemzett vagyonkezelési értelmezés újfajta paradigmatis lehetőségeket kínál, így a bizalmi vagyonkezelés megismertetését, valamint annak elfogadtatását elősegítő kommunikáció- és médiaelméleti kutatások eredményeit is fel kívánja ölelni. Kiemelten törekedtem innovatív sajátosságok kimutatására, amelyek közé tartozik az újmédiára épülő kommunikációs stratégia.

Magyarországon ez a kutatás az első olyan empirikus eredményekkel is szolgáló komplex elemzés, amely a bizalmi vagyonkezelést veszi górcső alá, elsősorban a kommunikáció szükségességének kiemelésével, és a médiahatások vizsgálatával. A média a modern társadalmakban az egyik legfontosabb valóságátételező (a személyközi kapcsolatból kibontakozó igazságértékek újragondolása) és egyben információforrás, amelyben tájékoztatást kapnak a laikus érintettek, illetve a tartalmak különféle célokból kiinduló manipulálói.

A hazai bizalmi vagyonkezelés példaként szolgáló jogintézmény, amely külföldön sikeres és elfogadott, sőt a rendszerváltás óta magyar állampolgárok által más országokban is gyakran használt konstrukció, mivel az 1979. évi 13-as törvényerejű rendelet alapján a polgári felek más állam magánjogát is alkalmazhatják, így a magyar állampolgárok külföldön igénybe vehetik a trust vagy a Treuhand intézményének szolgáltatásait. A Magyarországon alkalmazható formája még nem vált elfogadottá az elmúlt néhány évben, hiszen az érintettek nem rendelkeznek megfelelő szofisztikált ismeretekkel és tapasztalattal, sőt a jogviszony alkalmazásának A

legnagyobb gátja a média- és a megfelelő kommunikáció. Információk hiányában elmarad az egyéni, családi, valamint állami szinten is jelentős előnyöket biztosító jogviszony használata.

Az angolszász trust megfelelőjének tekinthető bizalmi vagyongazdálkodás a globalizáció szükségszerű eredményeként olyan gazdasági természetű folyamatok során alkalmazható, amikor a világgazdaság legerősebbé váló szereplői jelentős nemzetközi intézményeken keresztül, az adott, illetve általuk formált jogi keretek között, saját érdekeik alapján egységesítik továbbá általános érvényűvé teszik a gazdasági szabályokat (Veres [2009] pp. 401-416.). Az úgynevezett világérvényű multikulturális alapokra helyezése megköveteli az átjárhatóságot, amely nemzetközi érdekegyeztetések alapján lehetséges. A bizalmi vagyongazdálkodás bevezetésével lehetőség nyílt arra, hogy a külföldi gazdasági élet szereplői számára is átláthatóvá és átjárhatóvá váltak a vagyongazdálkodási lehetőségek Magyarországon, s ezen keresztül az ország ökonomikus megítélése és kezelése előremutató módon változzon. A nemzetközi gazdasági élet szereplői is betekintést nyerhetnek Magyarország jogi és gazdasági kultúrájának pénzügyi és befektetési szegmenseibe. Annak érdekében, hogy nemzetközi szinten is ismertté váljon a magyar bizalmi vagyongazdálkodás lehetősége, az interkulturális kommunikáció stratégiájának a kidolgozása elkerülhetetlen. A most kijelölt távlati cél abban ölt testet, hogy a bizalmi vagyongazdálkodás alkalmazása a hazai köztudatban elfogadottá váljon, majd ezen a módon való legitimitása a magyar gazdasági szféra jogi eszközei alapján alakuljon át. A lakosság, a családi vállalkozások tulajdonosai továbbá a kamarák és az érdekelt civil szervezetek együttműködése elősegíthetné a releváns konjunktúra kialakulását a magyar piacon.

A disszertáció fókuszában az a megfontolás áll, hogy a jogi és a gazdasági kritériumok megteremtésén túl milyen feltételek szükségesek a bizalmi vagyongazdálkodás meghonosodásához.

1.1. A jogintézmény kultúrtörténete

A múlt eredményeinek megőrzése és átadása a családon belül a következő generációnak a kulturális értékek mellett a megteremtett gazdasági javakra is vonatkozik. A magántulajdon kialakulásával egyidejűleg a társadalom tagjai a gazdasági és szociális feladatuknak tekintették vagyonuk olyan típusú összegyűjtését, amely egyben mindennek a gyarapítását, illetve a megőrzését is szolgálja. Az alkalmazott vagyongazdálkodási konstrukció, azaz a trust Angliából kiindulva terjedt el, így a mai kontextusból nézve már jelentős gazdaságtörténeti, valamint jogtörténeti háttérrel rendelkezik. A gazdasági célok, amelyeket a jogintézmény segítségével

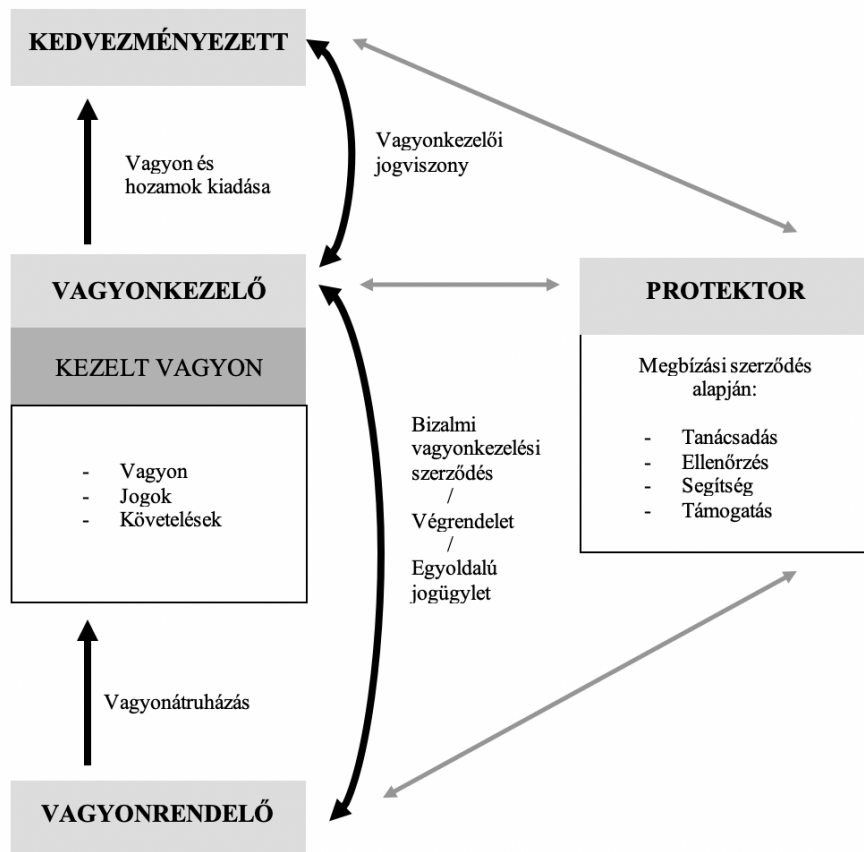
egységesíteni lehet, lehetővé tette a kontinentális jogrendszert alkalmazó államokban is az angolszász kontextusban élő trust szabályozásának lehetőségét. A törvényi implementációt illetően az 1985. évi egyezmény, vagyis a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia 15. ülésén fogadták el a trustra vonatkozó jogi lehetőségeket, amelyek több nemzetközi egyezménnyel kiegészítve törekvés olyan felhasználási minta kialakítására, amely a kontinentális jogrendszerek között is életképes (Sándor [2017] pp. 399-407.).

1.2. A bizalmi vagyonkezelés jogi- és közgazdaságtani értelmezése

A disszertációban a bizalmi vagyonkezelés jogi, közgazdaságtani értelmezése és a gyakorlati alkalmazási lehetőségei kerültek részletesen bemutatásra, mivel a jogviszony a modernizációs és polgárosodási folyamatokban újszerű megoldásokat, lehetőségeket és távlatokat biztosít a rendszerváltás óta felhalmozódott és azóta is folyamatosan növekvő magán- és családi vagyonok megőrzésére, kezelésére továbbá gyarapítására. A bizalmi vagyonkezelés a különböző vagyonelemek jellegének megfelelően és rugalmas felhasználási módjának köszönhetően mind a befektetési alapok, mind az egyre jobban teret nyerő alternatív befektetési formák tekintetében a kezelt vagyon értékének jelentős növekedése mellett várhatóan Nyugat-Európa-hoz hasonlóan Magyarországon is a befektetési piac jelentős szereplőjévé válik.

A bizalmi vagyonkezelési szerződés egy új, – a magyar jogban – hagyományok nélküli szerződési típusként jelent meg. A hazai jogalkotó ezt az új Ptk-ban a megbízási típusú szerződések között helyezte el, amelyben az alapító egyoldalú jognyilatkozattal és végrendelettel is létrehozhatja a szerződést. A vagyonkezelést lehet üzletszerű és nem üzletszerű formában végezni. Üzletszerű a bizalmi viszonyrendszer, ha a vagyonkezelő legalább két ilyen szerződést köt, mert ezzel az üzletszerű tevékenység engedélykötelessége egyértelmű (2014. évi XV. törvény [2014] 3. § (1) bekezdés, 2017. évi LXI. törvény [2017]). A vizsgált tevékenységet a Magyar Nemzeti Bank által nyilvántartásba vett bizalmi vagyonkezelő vállalkozás végezheti (2014. évi XV. törvény [2014] 3. § (2) bekezdés). Nem üzletszerű vagy eseti a tevékenység, ha az adott jogi személy egyidejűleg egy bizalmi vagyonkezelői szerződést koordinál bizalmi vagyonkezelőként. Amennyiben ez lejár vagy megszűnik, akkor új, ám kizárólag csak egy szerződés köthető nem üzletszerű bizalmi vagyonkezelőként.

A jogviszonynak három szereplője van, ezek személyek a vagyonrendelő, a vagyonkezelő továbbá a kedvezményezett. A vagyonrendelő kinevezhet protektort, a magyar jog nem tesz említést erről a jogalanyról. (B. Szabó et al. [2014] p. 254.).

1. ábra. A bizalmi vagyonkezelési jogviszony

Forrás: Saját szerkesztésű ábra

A vagyonkezelés alkalmazásakor a pénzügyi kezelést egy idegen személy vagy vállalkozás végzi, míg a nem üzletszerű bizalmi vagyonkezelés esetében jellemzőek a familiaritás jellegei. Bármelyik forma elengedhetetlen feltétele a bizalom, amely „a szabályszerű, becsületes és együttműködésre kész viselkedés elvárása egy közösségen belül, a kialakított normák alapján, a közösség más tagjai részéről.” (Fukuyama [2007] p. 23.). A vagyonrendelő részéről a bizalom és az akarat az előfeltétele a jogviszony alapításának, a vagyonkezelőt a felelősség, az elkerülhetetlen kötelezettségvállalás és lojalitás kell, hogy jellemezze. Az ágensek közötti együttműködés erősíti a gazdasági és a társadalmi élet kontinuitását.

A napjainkra kialakult egészségügyi helyzet, azaz a koronavírus-járvány miatt különösen fontossá vált, továbbá ennél felelősségteljesebb feladat elgondolkodni az alternatív vagyonátörökítésről, a jogviszony alkalmazásról. A generációs vagyontranszfert érintő személyek életkora és az egészségügyi veszélyeztetettség korhatára egybeesnek. A jogviszony önmagában az egészségi állapoton nem képes változtatni, viszont szükség esetén a vagyonvédelem és annak elkülönítése, illetve a reorganizáció előnyökkel járhat, hiszen egy vagyonkezelő, a vállalat eredeti stratégiáját felhasználva, de ugyanakkor új, innovatív ötleteket alkalmazva elősegítheti a vállalat működését, a gazdasági fellendítését. A gazdasági vállalkozások nem várt, de szükségszerű tulajdonosváltása esetén a tradicionális joggyakorlathoz képest a jogviszony alkalmazásával elkerülhető a hagyatéki tárgyalás 1-2 éves időszaka, így a vállalat munkafolyamataiban biztosítható a kontinuitás

1.3. A jogviszony kommunikációelméleti koncepciója

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony vizsgálatokor különféle kommunikációs iskolák felfogása szerint lehetséges a tudományos igényű értelmezés. Több lehetséges csoportosítási forma létezik, aszerint, hogy mit tekintenek a kommunikáció központi értékelésének. A tranzakciós felfogás egyirányú míg az interakciós modell kétirányú folyamatokkal foglalkozik. A participációs felfogás szerint mindez komplett személyközi cselekvésként értelmezhető, ám emiatt a jogviszony kommunikációelméleti vizsgálata éppen ezt a modellt teszi alkalmazhatóvá.

A disszertációban a participáció paradigmaként kerül értelmezésre, így a vizsgálatok arra irányulnak, milyen módon kapcsolódnak a bizalmi vagyonkezelés alapvető fogalmaihoz, résztvevőihez, illetve éppen eseményeihez. A Horányi Özséb participációs modellje alapján a bizalmi vagyonkezelés jogviszonyként történő kezelése a kutatásom szempontjából a leginkább releváns kommunikációs paradigmának tűnik.

A participációs felfogás a kommunikációt sajátos állapotnak tekinti, ennek az alkalmazásával az emberek az életükben felmerülő problémás helyzeteket felismerik, diszkutálhatnak róla, így közösen, vagy akár segítséggel megoldást találhatnak. A kiválasztott elméleti keretben mutatom be a bizalmi vagyonkezelést, mint kommunikatív esemény során betöltött szerepet, a jog- és gazdasági intézmény, továbbá a működéshez szükséges színtér és ágencia dimenziójában (Horányi [2007] pp. 14-15.). A jogviszony létrejötte után kijelenthető, hogy

jogintézmény, illetve a gazdasági háttér, illetve a vagyon megjelenése miatt egyidejűleg gazdasági intézmény is.

A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyra vonatkozó törvényt problémamegoldás érdekében kodifikálták. A probléma önmagában a posztszocializmus idején elkezdődött vagyonosodási folyamat, s mivel a vagyonátadásra és vagyonok elkülönítésére a szocializmus idején nem volt gyakorlat, így nem alakulhatott ki a vagyonátörökítés kultúrája Magyarországon. A joggyakorlat ma létező konstrukciója esetén a vagyonrendelő a tulajdonjogot átruházza a vagyonkezelőre. Segítő jellegű lehetne a jogviszony, ennek ellenére gyakran jelenik meg értelmezési problémaként a tulajdonjog-átadásának a kérdésköre. Dilemmát jelenthetnek olyan kérdések, amelyek, ha egyidejűleg létrejönnek egy szerződéses jogviszony során, akkor azok biztosítják vagy más módon garantálják az előre meghatározott teljesítési módokat. Kutatóként tapasztalhatom, hogy megjelenik ilyen esetekben a félelem és a bizalmatlanság a vagyonrendelőnél, amely pszichikus szignifikációként mutatkozik meg (Horányi [2007] p. 252.).

A kérdéses jogviszony alkalmazását leginkább meghatározó problémaként értelmezem, hogy társadalmunk értékstruktúráját egymás iránt, illetve a közintézmények iránt is alacsony szintű bizalom jellemzi, amely helyzetet csak viszonylag lassan lehet megváltoztatni.

A bizalmi vagyonkezelés esetében a színtér keretét az előre elkészített szerződés adja, amelyhez kötődnek az adott ágensek. A jogviszony szereplői a vagyonrendelő, a vagyonkezelő, a kedvezményezett és a protektor, akik együtt olyan interakcióba lépnek, amely információvándorlás alapján jön létre, így kerülnek átadásra az ismeretek. A jogintézmény sikeres működéséhez, a problémák megoldásához kommunikáció és mindenekelőtt közös részvétel és együttműködés szükséges. Ha a kommunikáció fogalmát a participáció elméletére alapozzuk, akkor az egymással processzusban működő ágenseknek a kölcsönös részesedése a sikeres problémamegoldás feltételeiként mutatkozhat meg (Horányi-Szabó [2007] p. 184.), amely egyben a kérdéses jogviszony széleskörű alkalmazásához járulhat hozzá.

A bizalmi vagyonkezelés, amely egyidejűleg társadalmi konstitúció, a kommunikációs kontextus által az ország mikro- és makrogazdasági perspektívájának változtatására jött létre, s megfelelő kommunikáció segítségével a jogintézménynek világnézetformáló és mentalitásváltoztató szerepe alakulhat ki.

1.4. A bizalmi vagyonkezelés reprezentációja és médiaelméleti megközelítése

Az elemzett jogviszonyt hírként konstruálta meg a média, ami a hivatkozási alapként jelentkezve már önálló információforrássá transzformálódott. A megjelenő anyagok tartalma összevetve az azokhoz kapcsolódó jelentésrétegekkel eltérő interpretációs keretet teremthet (Andok [2015] p. 16.). A média normatív feladata, hogy ideáltipikus megközelítésben egyfajta objektív tájékoztatást adjon, amelynek pozitív irányba fejlesztése az érdeklődők meglévő információbázisára alapítva edukálják a közvéleményt (Bajomi-Lázár [2006]. Az elemzésbe bevont médiának az attribútumai azért meghatározóak, mivel kultúraformáló, illetve karakterisztikus szerepet töltenek be a társadalmi közmegegyezésben (Terestyéni [2006] p. 215.). A nyugat-európai kultúrkörben gyakorta káros hatások is megfigyelhetők, mint az álhírek (fake news) esetében, bár az ilyen konkrét manipulációk általában a jelentős politikai és gazdasági érdekcsoportok ideológiai kiszolgálását végzik.

A disszertációban a tömegmédiabeli cikkek relevanciája a laikus közvélemény befolyásolására alkalmasak, mivel nem a szakmai közönségnek szólnak. A médiaelméleti szempontból lefolytatott elemzés a vizsgálat tárgyát annyiban formálja manipulatív eszközökkel, amennyiben a cikkek az olvasókra feltehetően dezinformáló hatással vannak. A kutatásom kiterjedt arra az aspektusra is, hogy a médiában olvasott anyagok milyen információkat tartalmaznak, továbbá miként képesek használni a befogadók az életvitelükre, az attitűdjeikre a vonatkozó tudásanyagot (Andok [2015] p. 18.).

A bizalmi vagyonkezelésről a nyomtatott tömegsajtóban és a digitális médiában megjelent nem szakirányú cikkek értelmezése alapján eltérő sajátosságokat felmutató médiamodellek kerültek bemutatásra. Ezek kiválasztása a teoretikus és gyakorlati szempontok szerint történt, mivel a kutatások és a munkavégzés következtében gyakran lehetett szembesülni olyan negatív attitűdökkel, amelyek a média hatására alakultak ki a befogadókban. A kódolás-dekódolás modell által megismerhető a befogadó érzékenysége az adott jelentéstartalom alapján. Az elemzett cikkek tartalmában a manipuláció megjelenítésének bemutatására alkalmas a modellel történő kódolás - hogyan képes befogadni a média üzeneteit az olvasó. A framing elmélet alapján a már napirendre került ügyek megfogalmazásának, keretezésének a képessége valósult meg (Török, 2005: 52–54). Fontos megnyilvánulás, hogy a média milyen formában közvetíti a saját látásmódját a jogviszonyról, amely hozzájárul a jövőben az értékek és a kultúra megteremtéséhez.

A bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó médiatartalmak kutatása esetén szembeűnő, hogy az adott jogi témakör és az újmédia kapcsolata napjainkban még nem mutat megfelelő feldolgozottságot. A bizalmi vagyonkezelést népszerűsítő közmédiában történő megjelenések elősegíthetik a releváns hatásmechanizmusok kialakulását. A kutatásom során olyan preskriptív szempontokat is sikerűlt azonosítanom, mint azt, hogy kiemelkedő a jogviszonyhoz kapcsolódó tudás felhasználása a bizalmi elemek erősítése érdekében. A kurrens médiafelületeken megjelenő objektív hozzáállás és időszerűség nyújthat mindehhez segítséget.

A bizalmi vagyonkezelésről a manifeszt tartalmi elemzés alapján össze lehet foglalni, hogy nem a jogi lehetőségek gyakorlati bemutatására, az alkalmazás pozitív lehetőségére íródtak a cikkek, hanem a jogviszony mögé szenzációhajász események is bekerűltek, amelyek a befogadókat elidegeníti, eltávolítja a témakörtől. A vizsgált cikkek eredményei alapján megállapítható, hogy a média normatív elgondolásai nem igazolják a társadalmi párbeszéd megteremtésének a lehetőségét. A vizsgált cikkek negatív példákként jelentkeztek, ennek köszönhetően a befogadóknban ellenállást, taszítást is előidéznek. A negatív értelmezés nem segíti elő az említett jogviszony népszerűsítését és elterjedését.

2. A felhasznált módszerek

A kutatásomban értelemszerűen külön kellett választani a teoretikus, illetve az ezek igazolásához használt empirikus részeket. A téma feldolgozása során az ideáltipikus elvárások ellenére a fentebb említett részek keverednek, illetőleg kiegészítik egymást, hogy az interpretációs igazság még inkább kidomborodhasson. Az elméleti részhez tartozik többek között a bizalmi vagyonkezelés jogtudományi, közgazdaságtudományi, kultúrtörténeti, a kommunikációelméleti és médiaelméleti fejtegetése, miközben a kutatás a megjelent cikkek tartalomelemzését, a saját szerkesztésű kérdőívek és az interjúk analízisét mutatja be.

2.1. A tartalomelemzés módszere

A médiában való megjelenés során helyet kapnak a jogi, gazdasági és társadalmi környezeti kontextusok, amelyeken keresztül az értelmezést jelentős mértékben determinálják. A jogilag explicit módon megfogalmazott tilalmak megértéséhez elengedhetetlen a gyakorlatban történő alkalmazás analitikus vizsgálata, így válik érthetővé milyen hatásfokkal érvényesülnek a befolyásoló faktorok. A disszertációban a tartalomelemzés a közmédiában 9 szöveg esetén jelenik meg, valamint további 13 darab cikk esetében az internetes sajtóból. A 2014-től 2019-ig terjedő időszakban a kimutatások alapján ennyi önálló információval bíró médiatermék jelent meg, amelyek főként tájékoztató jellegűek, tehát bizonyosan nem a releváns szakembereknek szólnak.

A tartalomelemzést az ismert módszertani megfontolások alapján kialakított kódolással folytattam le, mivel így a nyers szövegadatokat átfogó egységekbe kerültek. A tartalom különféle részei és az ezekhez kapcsolódó összefüggések kerültek egy-egy csoportba, amelyek a későbbiekben elemezhetővé váltak. A kódolási rendszer kategóriáinak segítségével a kutatás tárgyát képező információk feldolgozásra kerültek. Kategorizálhatóak a cikkek nagyszámú elemei, amelyek az előre meghatározott, azonban a kutatás szempontjából determináns egységekre szedhetőek szét. Ez a fajta áttekintő jellegű rendszerezés logikai sorrendet követ, amelyek tükrözhetik azokat a kérdéseket, amelyek a disszertációban hozzájárulnak az elemzésen keresztül a téma feldolgozásához és a hipotézisek megválaszolásához.

A médiaelméleti tartalomelemzés arra irányult, hogy elősegíti-e a bizalmi vagyonkezelés elterjedését az ezzel a jogviszonnal kapcsolatos bármilyen implementációs hírfolyam. Elsődleges, hogy a vagyont befektetni kívánó emberek milyen gyakorisággal fordulnak a médiához, továbbá a befektetésekről szóló információknak az egyénekre és a közösségre gyakorolt potenciális hatása milyen típusú és jellegű hatásokkal bír, amelyek szükségszerű eredményeket követelnek a témakör normatív vizsgálata során a tömegmédiában.

A kódok alapján elvégzett vizsgálatok szerint a kérdéses médiatartalmak nem felelnek meg annak a definíciónak, hogy hosszútávú hatásokat kell kiváltania. Az olvasói interpretációk alapján nem lehetséges az újságírók részéről jelentkező professzionalitást elemezni. A szakemberek nélkül megírt cikkekben a negatív eseményekről készülnek a tudósítások. Ezek pedig nem számítanak követendő példának. Az érintetteket, vagyis a társadalom különféle rétegeihez kapcsolódó tagokat ezáltal nem lehet motiválni a kérdéses jogviszony megismerésére. Az olvasók jellemző módon törekednek a lehető legkiegyensúlyozottabb értékelésre, így az egyéni elképzeléseknek a megőrzésére. A negatív tartalmú cikkek olyan disszonanciát okoznak, hogy a befogadó közönség számára ragaszkodó magatartást tanúsítanak a konvencionális jogviszonyok használatához, így az új lehetőség bevezetéséhez szükséges lenne a média támogatása a pozitív példákkal együtt.

A kutatások alapján a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó irodalomban az újmédia által kínált feltételek nincsenek alkalmazva. A jog és az újmédia együttállásának a témaköre tudományosan kevésbé kidolgozott formában van értelmezve, vagyis a jogviszonyra vonatkozó szakirodalom továbbá az újmédia nyújtotta lehetőségek sincsenek kihasználva.

2.2. A kvantitatív jellegű kérdőív értelmezése

A kutatás tárgyát képező kérdőívet 352 személy töltötte ki, amelyhez a kutatási módszer alapjául szolgáló saját szerkesztésű, egy- illetve több válaszból álló zárt kérdés szerepelt, amelyet online formában kaptak meg a válaszadók 2018-2019-ben. A célcsoport elsősorban a kis- és középvállalkozások vezetői, tulajdonosai, illetve a jogviszonnal közvetlenül foglalkozó ügyvédek és könyvelők voltak, de az internetes közösségi oldalakon bárkinek lehetősége volt a kérdőív kitöltésére. A kvantitatív kutatás segítségével a beérkezett válaszokból érvényes statisztikai adatokhoz lehetett hozzájutni. A mintavétel ugyan nem reprezentatív, azonban – a szakértői mintavétel eljárásrendjének megfelelően – törekvés fogalmazódott meg arra, hogy a

válaszadók a lehető legteljesebben képviseljék az alapsokaságot a választott kritériumok tekintetében. A kérdőív kérdései arra keresték a választ, hogy mennyire tájékozottak az emberek a jogviszony hatályba lépéséről, annak használatáról, illetve a felhasználási területeiről.

A kérdőív összeállításakor központi kérdés volt a bizalmi vagyonkezelés jogintézményének az ismerete és alkalmazása vagy az alkalmazásának a lehetősége. A kérdőív tematikusan részekre osztható. A visszaérkezett adatok feldolgozása statisztikailag került feldolgozásra SPSS program segítségével. Ennek előnye, hogy túl lehetett lépni az egyszerű statisztikai adatokon és keresztábrák segítségével lehetett bemutatni a kérdések összefüggéseit tartalmazó eredményeket.

A kérdőív 20. kérdése, mint összefoglalás tükrözi a válaszadók hozzáállást a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyhoz, amely szerint a válaszadók 24,1%-a nyitott a bizalmi vagyonkezelésről további ismeretek megszerzésére, 42,1% elutasító magatartást tanúsított és 33,8% nem adott határozott választ. Feltételezhető, hogy megfelelő kommunikáció segítené a bizalmi vagyonkezelés populárisává válását, s ehhez kommunikációs stratégia kidolgozása elengedhetetlen.

2.3. Szakértőkkel készült félig strukturált interjúk

A bizalmi vagyonkezelés kommunikációelméleti megközelítésének a vizsgálatához nyílt kérdésekből felépülő mélyinterjúk eredményei nyújthattak segítséget. Az interjúk előre összeállított kérdésekre keresték a választ, mivel aktív tevékenységet folytató bizalmi vagyonkezeléssel foglalkozó szakemberek voltak az interjúalanyok. A válaszokban az egyéni tapasztalatokat, véleményeket és gondolatokat is közöltek. Az interjúk 2017. december 8-tól 2019. november 10-ig terjedő időszakban készültek el. A kérdésekre adott válaszok alapján lehetségessé vált értékelni a szakemberek véleményét, így összehasonlítani a bizalmi vagyonkezelés gyakorlati alkalmazásának a lehetőségeit. Az interjúalanyok szerint ennek a jogviszonynak a társadalmi és gazdasági létjogosultsága nem vitatható, noha nem ment át a köztudatba, hogy mire jó és hasznos a jogintézmény, így jellemző a közönség idegenkedése és féltelme. A disszertáció szempontjából az interjúknak az a kérdésköre volt a legfontosabb, hogy a kommunikáció és a marketing hiánya vagy megléte mennyiben segíti elő, vagy hátráltatja a bizalmi vagyonkezelés megismerését.

A bizalmi vagyonkezelés kommunikációjának a helyzetéről az összes szakértő véleménye megegyezik. A jogintézmény az elmúlt 6 év alatt nem vált ismertté a lakosság körében, annak ellenére, hogy jól használható, előremutató továbbá társadalmi szinten hasznos alternatívák jöhetnének létre. Lasswell transzmissziós modellje alapján a kommunikációs szempontok kerülnek megtekintésre.

Ki (1)? → Mit (2)? → Milyen csatornán (3)? → Kinek (4)? → Hatékonyság (5)

A szakértők véleménye alapján elmondható, hogy a bizalmi vagyonkezelés elért az első és a második ponthoz. Primer feladat kezelni azokat a szereplőket (4) az adott csatornákon keresztül (3), amely személyeknek a jogviszony progresszivitást nyújtja. Kitartó továbbá a célirányos multidiszciplináris – jogi, gazdasági, marketing és kommunikációs – munka összessége megfelelő támogatással az állami szektor felől a bizalmi vagyonkezelés megismerése irányába, annak elfogadása felé mutatna, amely a viszony használatának hatékonyságát (5) növelheti.

3. Az értekezés eredményei

A kelet-európai országokban lezajlott rendszerváltások óta létrejött társadalmi és gazdasági környezet rákényszerítette az embereket arra, hogy megtanulják a gazdasági összefüggéseket. A sajátos gondolkodásmód szükségszerűvé vált alkalmazása a személyes sorsokat meghatározó döntésekben is determináns. A gazdasági kultúra terjesztéséhez szükséges elhatározásokat több szempont befolyásolja, ezek közé tartoznak a nevelés és a szocializáció, amelyeknek a színtere a család, az iskola, a társadalmi környezet továbbá a média is. A generáció váltással időszzerűvé vált vagyonátörökítés is egyfajta speciális gondolkodásmódot követel meg. A disszertációban bemutatásra került a bizalmi vagyonkezelési jogviszony, amelynek befogadása és a köztudatba történő beépülése gazdasági kultúra egy szegmensének tekinthető. A remélt objektivitás megőrzése érdekében röviden bemutatásra került a családi alkotmány, a *family office*, az utóöröklés és a vagyonkezelő alapítvány, amelyek szintén a vagyonkezelés különféle lehetőségeit testesítik meg.

A családi alkotmány - más néven családi charta vagy családi paktum – egy olyan stratégiai dokumentum, amelyet a családtagok közösen fogalmazznak meg, elfogadnak és támogatnak. A jelentőséget kölcsönző úgynevezett családi alkotmány nem jogi dokumentum, vagyis nincs semmiféle ehhez kapcsolódó kényszerítő ereje (Schween et. al. [2011] pp. 9-36.). A meghatározott tulajdonosi háttér mellett a képzettség továbbá a felkészültség hiánya létrehozhat olyan bizalmi vagyonkezelési gyakorlatot is, amely éppen egy ilyen szerződésnek a családi alkotmányban megállapított feltételeivel kell, hogy ekvivalens legyen. Az üzletszerű továbbá az eseti bizalmi vagyonkezelési szerződés alkalmazása is számottevő lehet.

A családi alkotmány mellett a családi vállalatkezelés nemzetközi gyakorlatában elterjedt a családi iroda, azaz a *family office*, amely kezeli a családi vagyon kulcsfontosságú területeit, ideértve olyan integrált pénzügyi szolgáltatásokat, amelyek az egyes családok terveinek megfelelően magában foglalja a pénzügyi-, befektetési-, adó-, biztosítási tanácsadást, ingatlan- és ingóbefektetések vizsgálatát és kezelését, az ezekkel összefüggő ügyvédi szolgáltatásokat, a könyvelői-, banki- és vagyonkezelési tevékenységeket egyaránt. Ezeket a feladatokat külső tanácsadók segítségével lehet megoldani, úgy, hogy rendszerint egy pénzügyi tanácsadó cég és partnerei, szaktanácsadói vállalják a feladatot.

Az utóöröklésnek a bizalmi vagyonkezeléssel való összehasonlítása alapján megállapítható egy sajátos analógia, ami olyan esetekben mutatkozik meg, ha a kedvezményezett helyére valaki más kerül ugyanabba a pozícióban (Boóc [2019] pp. 71—81.). A bizalmi vagyonkezelés maximális futamideje 50 év, így vannak olyan esetek, amikor pótkedvezményezett vagy a pótkedvezményezett törvényes jogutódai lépnek a kedvezményezetti pozícióba, vagy más, a szerződésben előre meghatározott személy kerül kinevezésre. Az utóöröklés és a bizalmi vagyonkezelés ebben az esetben hasonlóan működnek, s a vagyon sorsát a vagyonrendelő vagy az utóöröklést elrendelő személy akarata determinálja.

A bizalmi vagyonkezelés és az ilyen feladatokra fókuszáló alapítvány közös jellemzője, hogy a meghatározott vagyonelemek tulajdonjoga átszáll egy független személyre. Ez a kezelő az alapító által meghatározott feltételek és korlátozások mellett kénytelen kezelni a vagyont, annak elérendő céljai és kedvezményezettként megjelölt családtagjai között lehet ezt a hálózatot feltérképezni. A jogi és gazdasági tulajdon szétválasztása alkalmas lehet a fokozott üzleti kockázattal járó tevékenységek kockázatainak izolálására, a már megszerzett vagyon védelmének kialakítására. Az alapvető különbség, hogy amíg a bizalmi vagyonkezelői konstrukció legfeljebb 50 évre hozható létre, addig a családi alapítványok jogi személyként több évtizedet átölélő módon, bármiféle korlátozás nélkül fennmaradhatnak. A vagyonkezelő alapítványt olyan módon hozzák létre, hogy legalább 600 millió Ft értékű vagyon rendelkezésre bocsátása szükséges, a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozóan nincs alsó értékhatár kijelölve. Szintén jelentős az eltérés a két jogintézmény között, hogy a bizalmi vagyonkezelési szerződést a vagyonrendelő bármikor felmondhatja, míg az alapítványt az alapító nem szüntetheti meg, az csak a törvényben és az alapító okiratban meghatározott esetekben szűnik meg (Sándor [2019] pp. 269-280.).

A rendszerváltás követően megindult a magánvagyonok felhalmozása, a családi vállalkozások alapítása. A vállalkozó réteg képviselői gazdaságilag, valamint esetenként politikailag is befolyással rendelkeznek, vagyis az életkoruk alapján elérkeztek a vagyonátadási és hagyományozási folyamatba. Az официális szabályozás biztosítja a bizalmi vagyonkezelést, így a külföldi alapítványok, trustok vagy egyéb vagyonkezelési formák helyett a magyar jogviszonyok alkalmazásával érdemes élnie az érintetteknek.

A kutatás azt támasztja alá, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszonynak létjogosultsága van a hazai társadalmi, illetve gazdasági életben. A kérdéses törvény hatályba lépése óta eltelt

időszakban disszonánssá vált a jogi konstrukció megítélése. Az angolszász joggyakorlatból adaptált jogintézménynek a tulajdonviszonyai a magyar piaci szereplők számára idegenek, továbbá nagyon csekély azoknak a szakembereknek a száma Magyarországon, akik a jogviszonyról objektív ismeretanyaggal és gyakorlati felkészültséggel rendelkeznek. A potenciális érintettekhez nem jutnak el a társadalmi szempontból is előremutató tényleges alkalmazási lehetőségek. Hiteles, meggyőző, szakirányú vagy éppen médiabeli háttérrel feltételező kommunikációs stratégia kidolgozása szükséges annak érdekében, hogy az érdekelt felek rádöbbenjenek, hogy a jogviszony különféle lehetőséget jelenthet a vagyonátörökítés nehézségeire. Mindezen interpretációs kontextusban a disszertációban öt hipotézist került megfogalmazásra.

Az első megközelítés a bizalmi vagyonkezeléssel ekvivalens trust kultúrtörténeti szerkezete, amelynek a jogtörténeti része prezentálja, hogy az idegen vagyon kezelése a történelem során milyen intézményesített formákat hozott létre a különféle jogrendszerekben. Magyarországon a vagyonkezelés intézményesítése a *fideicommissum* azaz hitbizomány bevezetése óta létezett (1653), amely hasonlóságokat mutat a bizalmi vagyonkezelés intézményével. Az öröklési jog területén a céljaik között analógia figyelhető meg, továbbá a vagyon védelmét szolgálta. A tulajdonjogi viszonyok miatt nem tekinthető azonban a bizalmi vagyonkezelés előzményének, viszont párhuzamosság jellemző a két jogintézmény között.

Második meglátásom, hogy a jogviszony a generációs vagyontranszfer megoldását segíti elő, amely feltételezi az ehhez kapcsolódó felelősségvállalást. Az érvelés bizonyításához szükségszerűvé vált a bizalmi vagyonkezelés jogi és közgazdaságtani háttérének értelmezése, illetve a és a gyakorlati alkalmazásának megismertetése. A társadalmi felelősségvállalás a vállalatok profittermelése mellett a társadalmi, környezeti és szakmai környezetre irányuló magatartást jelenti. Értéket lehet létrehozni, amely megvalósított eredmény a generációs vagyontranszfer bizalmi vagyonkezeléssel történő áthidaló megoldásával a fenntartás pozíciójába irányul.

Harmadik hipotézisem szerint a médiatartalom disszonáns befolyásoló hatásának a következményeire vonatkozott. A médiaelméleti szempontok vizsgálatához a közmédiában, valamint az internetes oldalakon megjelent, nem elsősorban szakembereknek, hanem a laikus közönségnek szóló cikkek tartalomelemzése valósul meg. Ezek eredményeként igazolva

látszódnak, hogy a média hatására megteremtődött negatív konnotáció miként alakult a jogviszonyról a 2014-2019-ig megjelent, főként nem szakközönségnek készült cikkek alapján.

Negyedik hipotézisem szerint a bizalmi vagyonkezelés centrális dilemmája a kommunikáció rendszeres hiánya, habár a törvények kodifikálva vannak, ám a rászoruló és a szakemberek egy része nem ismeri fel a különféle interpretáció és használat előnyeit. A kommunikációval kapcsolatos problémák a megjelent cikkek, a kérdőív, valamint az interjúk elemzésével váltak igazolhatóvá. A jogviszony megismertetése érdekében élni kellene az újmédia adta lehetőségekkel, mivel a konkrét alkalmazások univerzuma beláthatatlan mennyiségű lehetőséget, fejlesztést és használható eszközt vagy éppen platformot kínál, amelyet használni lehetne a jogviszony ideológiájának terjesztésére is.

A végső hipotézisem a kommunikációs stratégia kidolgozásának szükségszerűségét foglalja magában, így a szükségszerűnek látszó módszer a bizalmi vagyonkezelés megismertetéséhez sajátos interpretációs erőt ad. A jelen kutatás során prezentált stratégia célja, hogy egy olyan koherens képet adjon az elemzett jogviszonynak a társadalomban betöltött jelenlegi korrelációjáról, amely meghatározhatja azokat a fejlesztési, szabályozási és támogatási irányokat, amelyek számbavételével lehetségesek az eszközök és erőforrások értékelése. Meg kell ismertetni az érintettekkel a jogviszony alkalmazására vonatkozóan a család és a szélesebb kontextusban vett társadalmi fejlődés lehetőségét, az életszínvonal fenntartását, annak javítását a bemutatott konstrukciók alapján.

A bizalmi vagyonkezelés gyakorlatban történő alkalmazásának interperszonális kommunikációs folyamatát az indukálhatja, hogy az adott ágenseket rádöbbeníti a sajátságos világuk változásainak a könnyebb megértésére. A vagyonrendelőnek saját magának kell felismerni a jogviszony alkalmazásának a szükségességét. Olyan szakemberek nyújthatnak mindehhez segítséget, akik a jogviszony kezelésének a lehetőségeit ismerik, s akiket problémájuk megoldásának reményében keresnek meg az érdeklődők.

A kutatásokra, a disszertációban prezentált eredményekre, továbbá a kidolgozott kommunikációs stratégiára szakirodalmi kútfőként lehet tekinteni, hiszen a bizalmi vagyonkezelést meghatározó törvények hatályba lépése óta ez az első tanulmány, amely foglalkozik a jog-, és gazdasági intézmény kommunikáció- és médiaelméleti szempontok szerinti vizsgálatával.

4. Főbb hivatkozások

4.1. Jogszabályi háttér

A bizalmi vagyonkezelőkről és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvény. Alapvető módosítások Törvény egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. 06. 23-tól és 2018. 01. 01-től: 2017. évi LXI. törvény.

<https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1400015.tv>, (2019. 10.20.)

<https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=A1700061.TV>, (2019. 10.20.)

A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet.

https://www.sztnh.gov.hu/jogforras/1979_13_torvenyereju_rendelet.pdf, (2020. 09. 05.)

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:310-330 §.

<http://jogiportal.hu/view/2013-evi-v-torveny>, (2019. 10.20.)

4.2. Nyomtatott forrásjegyzék

Andok, Mónika; Mi, a média [2015]: In: Aczél, Petra (szerk.): Aczél, Petra – Andok, Mónika – Bokor, Tamás; [2015]: Műveljük a médiát. Wolters Kluwer Kft.: Budapest. ISBN: 9789632954943

B. Szabó, Gábor – Illés, István – Kolozs, Borbála – Menyhei, Ákos – Sándor, István; [2014]: A bizalmi vagyonkezelés. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft: Budapest. ISBN: 9789632582511

Babbie, Earl; [2001]: A társadalomtudományi kutatás gyakorlata. Balassi kiadó: Budapest. ISBN: 9789634560005

Boóc, Ádám; [2019]: Megjegyzések a magyar öröklési jog néhány lényeges és aktuális problémájához. In: Gárdos-Orosz, Fruzsina – Menyhárd Attila (szerk); [2019]: Az új Polgári törvénykönyv első öt éve. Társadalomtudományi Kutatóközpont Jogtudományi Intézet, Budapest. ISBN: 9789634180272

Fukuyama, Francis; [2007]: Bizalom. A társadalmi erények és a jólét megteremtése. Európa Könyvkiadó: Budapest.

Horányi, Özséb (szerk.); [2007]: A kommunikáció mint participáció. Alkalmazott Kommunikációtudományi Intézet - Typotex Kiadó: Budapest. ISBN 10: 9639664332, ISBN-13: 9789639664333

Horányi, Özséb – Szabó, Levente; [2007]: A kommunikáció ágenséről. In: Horányi, Özséb (szerk.); [2007]: A kommunikáció mint participáció. Alkalmazott Kommunikációtudományi Intézet - Typotex Kiadó: Budapest. ISBN 10: 9639664332, ISBN-13: 9789639664333

Sándor, István; [2017]: A bizalmi vagyonkezelés és a trust. Jogtörténeti és összehasonlító jogi elemzés. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft: Budapest. ISBN: 9789632583242

Sándor, István; [2019]: A vagyonvédelem jogi eszközeinek legújabb nemzetközi tendenciái. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.: Budapest. ISBN: 9789632584522

Schween, Karsten – Koeberle-Schmid, Alexander – Bartels, Peter – Hack, Andreas; [2011]: Die Familienverfassung Zukunftssicherung für Familienunternehmen. INTES Akademie für Familienunternehmen GmbH, Bonn-Bad Godesberg. (ISBN: 9783981178371

Terestyéni, Tamás; [2006]: Kommunikációelmélet. A testbeszédtől az internetig. AKTI–Typotex: Budapest. ISBN: 9639664243

Veres, Zoltán; [2009]: A szolgáltatásmarketing alapkönyve. Akadémiai Kiadó Zrt.: Budapest. ISBN: 9789630586702

Vékás, Lajos; [2010]: Bizalmi vagyonkezelés a francia magánjogban. In: Gazdaság és Jog [2010]: 18. évf. 9-10. szám. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft: Budapest. ISSN: 1217 2464

4.3. Online forrásjegyzék

Bajomi-Lázár, Péter; [2006]: Manipulál-e a média. Médiakutató, 2006. XVIII. évf. 4. szám.
[https://mediakutato.hu/cikk/2017_04_tel/04_manipulale_a_media.pdf%20\(2019](https://mediakutato.hu/cikk/2017_04_tel/04_manipulale_a_media.pdf%20(2019), (2019. 08. 15.)

Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet; [2020]: A koronavírus-járvány gazdasági hatásai a magyarországi vállalkozások körében – érintettség és válságkezelő intézkedések, 2020. 08. 19.
<https://gvi.hu/kutatas/613/a-koronavirus-jarvany-gazdasagi-hatasai-a-magyarorszagi-vallalkozasok-koreben-erintettseg-es-valsagkezelo-intezkedesek>, (2020. 09.06.)

Semmelweis Egyetem; [2020]: Koronavírus: nő a 40 év alattiak aránya a fertőzöttek között.
WEB Beteg.
https://www.webbeteg.hu/cikkek/fertozo_betegseg/25561/koronavirus-es-negyven-even-aluliak, (2020. 09. 05.)

5. A témakörrel kapcsolatos saját és társszerzős publikációk jegyzéke

5.1. Folyóirat

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: Bizalmi vagyonkezelés alkalmazásának lehetősége a cselekvőképességükben korlátozott személyek esetében. Családi Jog. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest. (pp. 17-25.) ISSN: 1589-7516

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: A családi vállalkozások fenntartásának alternatív jogi eszközei. Bizalmi vagyonkezelés - Családi alkotmány – Family office. Családi Jog. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest. (pp.) ISSN: 1589-7516

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: A cselekvőképességükben korlátozott személyek támogatása bizalmi vagyonkezeléssel. Tér – Gazdaság – Ember. A Széchenyi István Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Karának tudományos folyóirata, Győr. (pp. 89-107.) ISSN: 2064-1176

5.2. Online Folyóirat

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: A cselekvőképességükben korlátozott személyek támogatása bizalmi vagyonkezeléssel. Tér – Gazdaság – Ember. A Széchenyi István Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Karának tudományos folyóirata, Győr. (pp. 89-107.) ISSN: 2064-1176

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: A bizalmi vagyonkezelés kultúrtörténete. Jogelméleti szemle. HU ISSN 1588-080X. 2020. 3. szám

Farkas, Jácint – Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: A társadalmi akadálymentesítés. Az akadálymentesség teljesebbé válásának egyik lehetséges útja a bizalmi vagyonkezelés. Jogelméleti szemle. HU ISSN 1588-080X. 2020. 4. szám

5.3. Könyvfejezet

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2018]: A bizalmi vagyonkezelési tevékenység. In: András, Hanga - Lips, Adrián (szerk.); [2018]: Kommunikációs terek. Doktoranduszok Országos Szövetsége: Budapest. (pp. 84-93.) ISBN: 978-973-1962-72-6

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2018]: A bizalmi vagyonkezelés jogintézménye kultúrtörténeti szemszögből. In: András, Hanga – Lips, Adrián (szerk.); [2018]: Kommunikációs terek. Doktoranduszok Országos Szövetsége: Budapest. (pp. 195-198.) ISBN: 978-973-1962-72-6

5.4. Konferenciakötet

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2017]: A bizalmi vagyonkezelés Magyarországon. Haffner, Tamás (szerk.) ; [2017]: IV. Fialatok EUrópában Konferencia – Tanulmánykötet. Pallas Athene Domus Animae Alapítvány, Pécs. (pp. 206-219.) Lektorálta: Dr. habil. Sándor István egyetemi docens

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2017]: A bizalmi vagyonkezelési tevékenység. In: Nagy, Zita Barbara (szerk.); [2017]: LIX. Georgikon Napok: Kivonatkötet. A múlt mérföldkövei és a jövő kihívásai. Pannon Egyetem Georgikon Kar: Keszthely. (pp. 131-132.) ISBN: 9789639639881

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2017]: A bizalmi vagyonkezelési tevékenység. In: Dr. Koncz, István – Szova, Ilona (szerk.) ; [2017]: 15 éves a PEME XV. PhD – Konferenciájának előadásai ; [2017]: 15 éves Professzorok az Európai Magyarorszáért Egyesülete. (pp. 81-89.) Lektorálták: Dr. Melles Hagos Tewolde .s Dr. Tariszka Éva. ISBN: 978-615-5709-02-9

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2018]: Nem üzletszerű bizalmi vagyonkezelés. In: Dr. Koncz, István – Szova, Ilona (szerk.); [2017]: 15 éves a PEME XVI. PhD – Konferenciájának előadásai ; [2018]: 15 éves Professzorok az Európai Magyarorszáért Egyesülete. (pp. 222-232.) Lektorálták: Dr. Mészáros Sándor és Dr. Fehér Zsuzsanna. ISBN: 978-615-5709-0-6

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2018]: A bizalmi vagyonkezelési tevékenység jogi és közgazdasági megközelítése. In: Közgazdász Doktoranduszok és Kutatók IV. Téli Konferenciája,

Konferenciakötet. Doktoranduszok Országos Szövetsége: Budapest (pp. 19-26.). Lektorálta: Dr. Hegedüs Szilárd, PhD, egyetemi adjunktus ISBN: 978-963-269-768-0.

Nagy, Erzsébet Györgyi; [2020]: Bizalmi vagyonkezelés alkalmazásának lehetősége a cselekvőképességükben korlátozott személyek esetében. Családi Jog. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest. – Megjelenés: 2020. 3. szám.

5.5. Témában megtartott előadások

Közgazdász Doktoranduszok és Kutatók IV. Téli Konferenciája, Szervező: Szent István Egyetem Gödöllő. - A bizalmi vagyonkezelési tevékenység jogi és közgazdasági megközelítése, előadó. Konferencia helye, időpontja: Gödöllő, 2018. február 2-3.

LIX. Georgikon Napok - 59th Georgikon Scientific Conference: IV. szekció: Helyi gazdaság és vállalati fenntarthatóság - A bizalmi vagyonkezelési tevékenység, előadó. Konferencia helye, időpontja: Keszthely, 2017. szeptember 28-29.

Professzorok az Európai Magyarországért: XV. PhD – Konferencia. Szervező: Professzorok az Európai Magyarországért Egyesület - A bizalmi vagyonkezelési tevékenység, előadó. Konferencia helye, időpontja: Budapest, 2017. november 08.

Professzorok az Európai Magyarországért: XVI. PhD – Konferencia. Szervező: Professzorok az Európai Magyarországért Egyesület – Nem üzletszerű bizalmi vagyonkezelés, előadó. Konferencia helye, időpontja: Budapest, 2018. április 11.

IV. Fiatalok Euróában Konferencia: A bizalmi vagyonkezelés Magyarországon, előadó. Konferencia helye, időpontja: Pécs, 2017. november 24-25.